

Ὁμιλία
τοῦ κ. Παναγιώτου
Ἰωάννου Σταθοῦλη,
κατὰ τὴν
Θεμελίωσιν
τοῦ Ἱεροῦ
Ὁρθοδόξου Ναοῦ
«ΚΟΙΜΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»,
τὴν
19ην Μαρτίου
1972.

Σεβασμιώτατε.

Αἰδουσιμώτατε.

Ἀξιότιμε κύριε Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, Κύριοι Πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων καὶ Σωματείων, Κύριοι Διευθυνταὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, Κυρίες καὶ Κύριοι.

Καλῶς ἤλθατε στὸ
ALBERTON.

Ἡ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ἱδρύθηκε πρὶν ἀπὸ ἐννέα χρόνια. Ἀπὸ τὸν πρῶτο καιρὸ, τὰ μέλη τῆς μαζί με τὰ Συναγώγια, ἐδείξαν διανοητικὴ γὰρ καλὴ δουλειά. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνιστῆς ἐργασίας μας εἶναι:

Πρῶτον ἡ ἐξοικονομητὴ αἰθουσά μας, χάρις στὴν εὐρυχωρία καὶ τὴν ἀνέσεις τῆς αὐτῆς γίνονται ὅλες σχεδὸν οἱ ἐκδηλώσεις τῆς περιοχῆς. Ἑλληνικὲς καὶ ξένες.

Σὲ εἰδικoὺς χώρους τῆς αἰθούσας μας λειτουργοῦν, τὸ Ἑλληνικὸ μας σχολεῖο καὶ τὸ προσκατεῖα. Στὴν ἴδια αἰθουσά — γιὰ δύο χρόνια τώρα καὶ γιὰ μιὰ φορά τὸν μῆνα — ἐγείντο καὶ ἡ Θεία Λειτουργία.

Δεύτερον Πρὶν λίγους μῆνες ἀγοράσθηκε καὶ τὸ ἀπάναντι σπίτι, μὲ πῆτασι, φυσικὰ. Εἴμαστε ὁμῶς θεσφαίρι πῶς μετὰ τὴν βοήθεια ἄλλων τῶν πατριωτῶν, θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ ἐξοφλήσωμε.

Ὅσοι ἐθυήθησαν περὶ αὐτῶν, μὲ χαρὰ διατηρῶμεν πὺς αἱ προσφορὰς τῶν ἐπισκεπτομένων καλὸ τόπο. Ὑποσχόμεθα νὰ ἐδώσωμε τὴν ἴδια χαρὰ πὲ ὅσους πρόκειται νὰ μῆς βοηθήσουν καὶ τώρα καὶ μελλοντικὰ.

Τρίτον: Ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς ποῦ Θρησκεύουν, κτεῖσιν Ναοὺς καὶ μέσα αὐτῶν ἀποστρέφονται τὸν Θεὸ τῶν. Εἰδικὰ γιὰ μᾶς τοὺς Ἑλληνες, ἡ ἐκκλησία εἶναι κατὰ τὸ ἐξαιρετικὸ. Εἶναι σφιχτὰ δεμένη μετὰ τὴν ἱστορία μας καὶ τὴν ζωὴ μας.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἐτίσαν ὑπερόχους ναοὺς γιὰ τοὺς Θεοὺς τῶν. Ὁ Παρθενώνας θεωρεῖται σήμερα ἀπὸ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ Βυζαντινοὶ ἐτίσαν ἐκκλησίας πὲ θαυμάσιο ρυθμὸ, μὲ πρώτη καὶ καλλίτερη τὴν Ἀγία Σοφία. Ἡ σημερινὴ Ἑλλάς, εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐκκλησίας ποῦ εἶναι θησαυροὶ ἀνεκτίμητοι.

Τὸ ἔθνος μας στὶς δύσκολες ὥρες τοῦ σπληνίσθηκε στὴν ἐκκλησία καὶ διατηρήθηκε χάρις αὐτῇ. Αὐτὴ ἐγίνε παρηγορία καὶ κρυφὸ σχολεῖο γιὰ τοὺς σκλάβους καὶ κράτησε ἀσέβηστη τὴν φλόγα τῆς λευτερίας.

Ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο τὸν καιρὸ μέχρι σήμερα, συμπεραστὰθηκε στὸ ἔθνος ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ ἐβοήθησε νὰ δημιουργήσῃ ὅτι ὠραῖο ἐθνομίουργησε.

Πῶς τοὶ στὶς ὥρες αὐτὲς παρηγορεῖται οἱ Ἑλληνες τοῦ ALBERTON, ἀπὸ τὸν πρῶτο καιρὸ ἐκεκτιμῶμεν τὴν ἰδρυση ἐκκλησίας. Ἐκκλησία γιὰ τὴν δικὴν μας ἀντί-

τες, για την κατήχηση των παιδιών μας και των γενεών που έρχονται και θα έρθουν. Πιστεύουμε βαθιά πως η εκκλησία θα συμπληρώσει το έργο του σχολείου και της οικογένειας, θα κρατήσει τα παιδιά μας μακριά από τα πολλά ξένα θρησκευόμενα και τους κινδύνους, θα τα βοηθήσει να γίνουν σωστοί άνθρωποι και γνήσιοι Όρθόδοξοι. Έλληνες, επρός Δόξαν Θεού και Πατρίδος.

Και ο πόθος μας αυτός γίνεται σήμερα πραγματικότητα! Η εκκλησία μας, όπως βλέπετε, προχώρησε άρκετά και οι εργασίες συνεχίζονται γοργά. Σήμερα που γίνεται επίσημα η θεμελίωση της, εύχαριστώ για μια ακόμη φορά τον Θεό, ξενόματος της οικογένειας του μακαρίτη πατέρα μου, που μ'αυτή έδωσε την δύναμη να προσφέρουμε στην παροικία μας το σκεπασο και την εκκλησία ολοκληρω έκτός από την επίταξή της.

ΣΑΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ, εύχαριστώ την Πολιτεία της Νοτίου Αφρικής που όχι μόνο μ'αυτή επιτρέπει να λατρεύουμε τον Θεό με τον δικό μας τρόπο, αλλά μ'αυτή βοηθεί και μ'αυτή προστατεύει.

ΣΑΝ ΠΡΟΕΔΡΟΣ της Κοινότητας και σ' αυτό το μέρος, εύχαριστώ θερμά όλους τους Έλληνες του Λίβερπουλ, που πρόθυμα και με εμπιστοσύνη δώσαν πάντα προς τα υπεύθυνα πρόσωπα, έβοήθησαν όσο μπορούσε ο καθένας. Βοήθεια υλική και ήθικη.

Εύχαριστώ θερμά, τα αγαπητά μέλη του Συμβουλίου της Κοινότητας και τον αντιπρόεδρο κύριο Φίλιππο Γεωργίου, για την ελκυστική συνεργασία μας. Τα έργα της Κοινότητάς μας, είναι αποτέλεσμα της μονιασμένης και προγραμματισμένης δουλειάς μας.

Εύχαριστώ την 'Εκκλησιαστική 'Επιτροπή που με τις προσπάθειές της επέτρεψε να επιπλώσει την εκκλησία μας.

«Είναι καθήκον μου, πιστεύω, να ανακοινώσω τις δωρεές και να ευχαριστήσω δημόσια τους δωρητές».

Ηκολούθησε ανάγνωση των ονομάτων των δωρητών και των δωρεών των.

Με συγκίνηση σας γνωρίζω ότι δύο από τα πρώτα σκελετά της Κοινότητάς, κοντά στις τόσες υπηρεσίες και προσφορές τους προς αυτήν, έσυνέχισαν το ευεργετικό τους έργο και μετά θάνατον. Ο άειμνηστος Ανδρέας Ααΐζος, ανένταμο στην διαθήκη του χίλια ράντ δια την εκκλησίαν. Η οικογένεια του βασιλείου Μανέλλη, έπηρεασμένη από τις μεγάλες αρχές του μακαρίτη, προσέφερε εις μνημην αυτού πέντε χιλιάδες ράντ. Υπέροχες και συγκινητικές οι δωρεές τους.

Σε θα σμιώτατε,

Έπιτρέψτε μας, εάν ένδειξη Τιμής και εάν μνημόσυνο, προς τους νεκρούς αυτούς, ως επίσης και δια τον πρώην Κοινοτικό Σέφη

δουλον Νικόλαον Ποπαγεωργίου, να κρατήσωμεν ένος λεπτού σιγήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Τέτοιες στιγμές αγαπητοί μου, εάν αούτη που ζούμε τώρα, δύνουν την εύκαιρία σε όλους μας, να εκκληριάσωμε, ανόλογα με την δύναμή μας, ένα τόμα ή μια επιθυμία μας, για να βοηθήσωμε σε έργα και σκοπούς που άνήκουν και εξυμηρετούν το κοινό.

Είναι γεγονός ότι δια την εκκλησίαν μας έχουν προσφερθή όλα τα απαραίτητα. Αλλά τα έργα ποτέ δεν τελειώνουν. Συνεχίζονται, συμπληρώνονται, πλουτίζονται και μένουν. Και για τα έργα χρειάζεται ή βοήθεια όλων μας.

Τα άνόματα όλων των δωρητών και οι δωρεές τους, θα άνάγραφουν σε ειδικό διελίο που θα είναι μόνιμα στην είσοδο της εκκλησίας.

Τελειώνοντας, εύχαριστώ τον Σεβασμιώτατο γιατί είναι πάντα στο πλευρό μας. Το κτίσιμο της εκκλησίας μας, το παρακολουθεί από κοντά.

Εύχαριστώ τον αξιότιμο κύριο Πρόεδρο της Ελλάδος που μ'αυτή έτιμησε.

Εύχαριστώ τους Προέδρους των αδελφών Κοινοτήτων και τους Διευθυντές των Έλληνικών έφημερίδων.

Εύχαριστώ τους αγαπητούς μας ξένους, δούους έβοήθησαν εις το να επιτύχη ή τελετή μας αυτή και όλους έσας αγαπητοί συμπατριώτες που μ'αυτή έτιμήσατε.

Με την σειρά μας τώρα, θα προσπιυθήσωμε να σας φιλοξενήσωμε όσο μπορούμε καλύτερα.

Η σημερινή ημέρα είναι μεγάλη για την **ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ** μας.

Εύχαριστώ.

